

Vánoce 2014 a Nový rok 2015

v kostele sv. Tomáše v Brně

Příležitost ke svátosti smíření bude v našem kostele:

17. 12. – 19. 12. (od středy do pátku) vždy od 15.30 do 18 hodin a

22. 12. – 23. 12. (v pondělí a v úterý) vždy od 14 do 18 hodin.

Kromě toho se pravidelně zpovídá také před začátkem ranních mší sv. a v neděli během dopoledních bohoslužeb. Kněží se budou snažit být maximálně k dispozici, prosíme ale farníky, aby pokud možno neodkládali svátost smíření až na poslední dny před svátky.

Je možné využít zpovědní službu též v dalších brněnských kostelích, především řeholních (Minorité, Kapucíni).

Stálá zpovědní služba v kostele sv. Maří Magdalény je každý den od 9 do 16.30 (normálně jeden, v předvánočním týdnu podle možností i více kněží).

POŘAD BOHOSLUŽEB

24. 12. 2014 – Štědrý den

* v 7.00 hodin poslední rorátní mše svatá

* v 16.00 hodin odpoledne vánoční mše pro děti se zpěvem dětské scholy

* ve 24.00 hodin tradiční půlnoční mše svatá se zpěvem chrámového sboru

Jolly Singers (Jiří Pavlica: Missa brevis)

25. 12. 2014 – Slavnost Narození Páně (Hod Boží vánoční)

* bohoslužby jako v neděli, mše sv. v 9.00 se zpěvem chrámového sboru Jolly Singers (Jiří Pavlica: Missa brevis)

* od 14 do 18 hodin bude kostel otevřen pro návštěvu u jeslíček

26. 12. 2014 – svátek sv. Štěpána

* bohoslužby jako v neděli

* od 14 do 18 hodin bude kostel otevřen pro návštěvu u jeslíček

28. 12. 2014 – neděle, svátek Svaté Rodiny

* bohoslužby v obvyklém nedělním rozvrhu, při mši svaté v 9 a v 11 hodin tradiční požehnání manželům a rodinám

31. 12. 2014 – sv. Silvestra (poslední den občanského roku)

* 7.00 ranní mše svatá

* 16.00 mše svatá na poděkování za uplynulý rok

1. 1. 2015 - slavnost Matky Boží Panny Marie (občanský Nový rok)

* bohoslužby jako v neděli

6. 1. 2015 – slavnost Zjevení Páně

* mše svaté v 7.00 a v 17.30, při večerní mši svaté žehnání vody, kadidla a křídy

4

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

Víra v Božího Syna, který se stal člověkem, nás neodděluje od reality, ale umožňuje nám pochopit její nejhlubší význam a objevit, jak moc Bůh miluje tento svět a nepřetržitě ho vede k sobě.

Papež František

Úvodní slovo

Ne všechny farníky následující zprávou potěším, ale všechny prosím o pomoc a spolupráci: půlnoční mše z našeho kostela bude letos vysílána v přímém přenosu Českou televizí. Zřejmě naprostá většina z vás má – na rozdíl ode mne – s něčím takovým zkušenost, nejde o první přenos bohoslužeb z našeho kostela. Je mi jasné, že to pro nás znamená určitý nárok, proto bych chtěl všechny poprosit o velkorysou shovívavost. A nejen o ni.

Prosím, zúčastněme se půlnoční bohoslužby v co největším počtu a vytvořme opravdovou atmosféru modlitby. Ať pro ty, kteří se po roce zase jednou objeví v kostele, tak pro ty, co se připojí prostřednictvím televize. Ale především pro nás samotné a naše vlastní, hluboké a ryzí, prožití vánočních svátků. To, bez ohledu na okolnosti, přeji sobě i vám všem.

Požehnané vánoční svátky!

Váš farář Jan Mráz

Možná bylo nebe plné hvězd,
když se tři mudrci z Východu
rozhodli vyjít za tou,
která byla znamením Krále králů.

I na dnešním nebi je mnoho hvězd
a záleží na nás,
jestli se vydáme za stejnou
jako před staletími mudrci.

A jestli ano,
potom i my prožijeme radost
mudrců i pastýřů
na konci jejich hledání,
hlubokou radost v srdci,
která se dá těžko pojmenovat,
která je láskyplným dotekem Boha.

Ať světlo, které naplnilo
pastýře i mudrce radostí,
zazáří i Vám.

Za to se modlím
a k tomu Vám všem žehnám.

Vojtěch Cikrle
biskup brněnský

Brno, Vánoce 2014

Informace

Aktuální dění ve farnosti

- **Betlémské světlo** si bude možné v našem kostele převzít od pondělí 15. 12. 2014 až do Štědrého dne včetně, vždy před nebo po skončení kterékoliv bohoslužby. Bude k dispozici na svícnu v levé boční lodi.
- **Výroba vánočních ozdob** na vánoční strom děti bude ve středu 17. 12. od 16 hodin v kapli kostela. Výroba je přizpůsobena i menším dětem (od 3 let).
- **Společné slavení svátosti nemocných** bude v pátek 19. 12. při večerní mši svaté v 17.30 hodin. Tuto svátost může přijmout každý vážně nemocný věřící; opakovaně ji může přijmout při zhoršení stavu nebo jiné nemoci. Kdo je v pokročilém věku, může přijmout pomazání nemocných i přesto, že na něm není viditelně znát nějaká nemoc. Pokud má člověk podstoupit chirurgický zákrok, může mu být svátost udělena v případě, že příčinou operace je nebezpečné onemocnění.
- **Vánoční mše svatá pro děti** se uskuteční jako každoročně na Štědrý den ve středu 24. 12. v 16 hodin. Na začátku této bohoslužby bývá tradiční

BYSTRÉ HLAVY

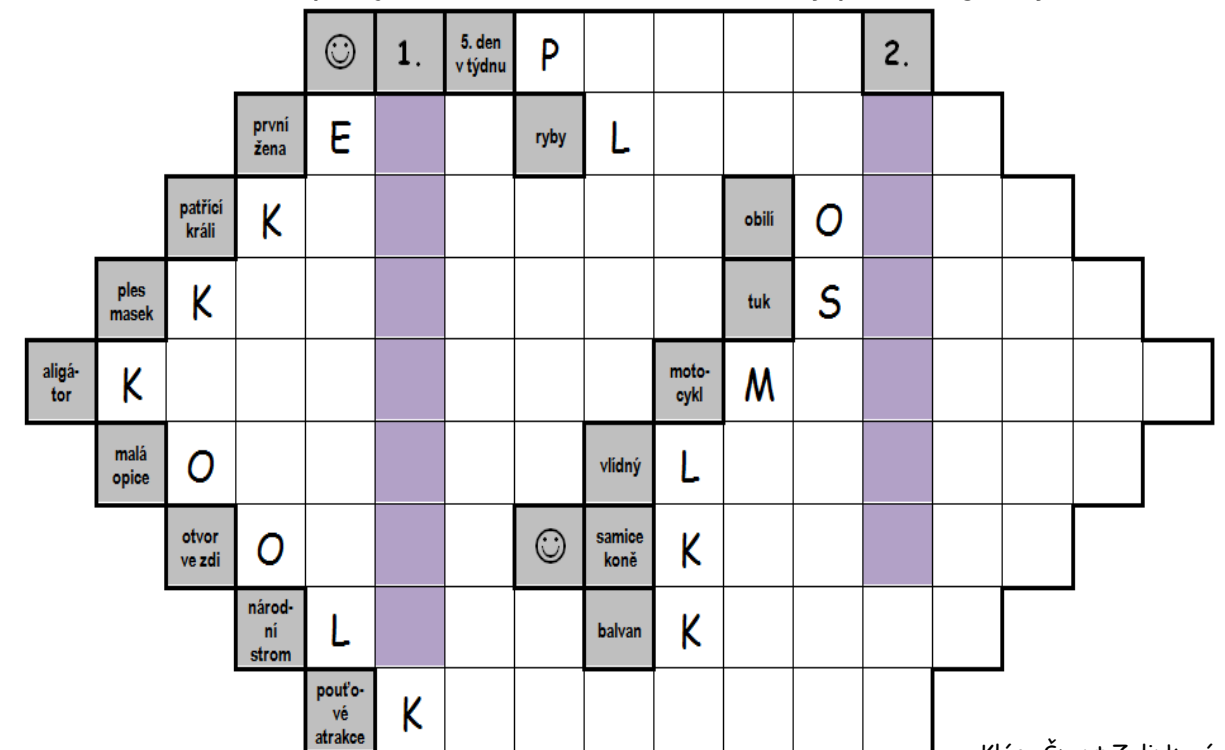
PRO NEJMENŠÍ

BETLÉM. Najdi na obrázcích 15 rozdílů.

PRO STARŠÍ

KŘÍŽOVKA. Doplnuj slova vodorovně do křížovky podle legendy.

Klára Špunt Zelinková

Mikuláš na Petrinu

Foto Monika Kozlová

průvod s Jezulátkem do betléma. I v letošním roce prosíme všechny děti, aby si k této příležitosti přinesly do kostela zvonečky nebo jiná „cinkátka“.

- Prosíme ochotné farníky, kteří by pomohli s **organizací půlnoční mše svaté**. (Vítání příchozích při vstupu do kostela, po skončení mše sv. pomoc při rozlévání svařáku.) Kontakt mobil: **732 718 528** (Honza Kepřt)

- Dále prosíme ochotné farníky, kteří by mohli **pomoci při hlídání kostela** během doby, kdy je otevřen k prohlídce betléma, tedy ve čtvrtek 25. 12. a v pátek 26. 12. od 14 do 18 hodin, aby se ohlásili u pana kostelníka v zákristii.

- **Finanční dary** na provoz a opravy kostela, u nichž budou dárci žádat o příslušné doklady k uplatnění daňových úlev, je nutno odeslat bankovním příkazem či předat v hotovosti tak, aby byly připsány na účet farnosti do konce kalendářního roku. Pokud dar odešlete prostřednictvím internetového bankovního účtu 2200030422/6800, obdržíte tyto doklady automaticky, jinak je nutno se o ně přihlásit na faře či v zákristii.

- **21. ples farnosti sv. Tomáše** se uskuteční v sobotu 24. 1. 2015. Email pro případné dotazy: **kaci.mikeskova@seznam.cz**

Z farní charity

Vážení přátelé!

Prožíváme radostnou neděli, advent se krátí a Vánoce jsou tu coby dup!

Vánoční balíčky

Jak už jste slyšeli v ohláškách, chystáme opět vánoční nadílky. I letos chceme obdarovat naše bližní, kteří žijí osamoceni nebo jsou nemocní. To vše ale nezvládneme bez vaší pomoci. Jako každoročně vám budeme vděční za cukroví i jiné sladkosti, ovoce a ořechy. Váš příspěvek můžete přinést do zákristie v týdnu před Vánocemi před a po každé mši svaté, nejpozději pak v pondělí 22. prosince ráno do 8 hodin, kdy už začneme balíčky kompletovat. Část vašich příspěvků předáme také do Domova svaté Markéty, Denního centra pro bezdomovce a Domova pokojného stáří na Kamenné ulici. Všude tam naši pomoc s radostí přijímají a spoléhají na nás. Moc vám děkujeme za vaši pomoc i jménem všech obdarovaných. Pán Bůh zaplať.

Rok se sešel s rokem a je tu opět Tříkrálová sbírka

Katolická charita České republiky organizuje jako každoročně i letos Tříkrálovou sbírku. Ta proběhne v termínu od 1. 1. 2015 do 14. 1. 2015. V tomto období budete moci své

příspěvky dávat i do naší charitní pokladničky vzadu v kostele.

Tříkrálovým koledníkům požehná otec biskup Mons. Vojtěch Cikrle při mši svaté na Petrově v pátek 2. ledna v 15 hodin. Tato akce je spojena s losováním kolednické soutěže a pro koledníky je připraveno teplé občerstvení.

Tříkrálový koncert pro koledníky se uskuteční v neděli 4. ledna 2015 v 18 hodin v Městském divadle a bude vysílán na ČT1.

Prosíme ochotné farníky starší 18 let, kteří by chtěli dělat vedoucí skupinek koledníků, aby se během adventní doby přihlásili. Koledníci z minulých let se s nimi určitě rádi podělí o zkušenosti.

Díky štědrým dárcům

Z peněz, které jste vhodili do charitní pokladničky, jsme tentokrát přispěli na tyto účely:

Likvidace lepry	3 000 Kč
Občanské sdružení PONS 21 – stavba školy v Indii (více o sdružení PONS 21 najdete na webových stránkách http://www.pons21.cz)	6 000 Kč

Všem, kdo jste se takto rozdělili s potřebnými, děkujeme a myslíme na ně v modlitbách.

Drazí, ať Kristus vstoupí do našich domovů a my sami tak obdarovaní Božím dítětem přinášíme radostné vánoční poselství do světa kolem nás všem potřebným. Těšíme se na vás v příštím roce.

Dobrovolníci farní charity

Slovo nemocným

Ježíš řekl apoštolům: „Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věřte v Boha, věřte i ve mne.“

Jan 14,1

Když člověk onemocní, změní se celý jeho dosavadní život. V té chvíli si uvědomí křehkost svého zdraví a také svoji bezmocnost a neschopnost zvládat úkony, které dosud zvládal bez problémů. Uvědomuje si, že je v mnoha věcech a úkonech odkázán na druhé lidi. Takové onemocnění nemusí být příliš vážné, ale může narušit psychiku člověka. Člověk je v takových chvílích mnohem citlivější a zraňují ho i maličkosti, kterých si dříve vůbec nevšímal. Ve styku s nemocným člověkem se můžeme nechtěně proti němu provinit a zranit ho slovem nebo neuvědomělým gestem. Máme si být vědomi této skutečnosti a přistupovat k nemocným se skutečným zájmem o jejich problémy a věnovat jim čas, který oni potřebují k tomu, aby sdělili svoje problémy a našli řešení toho, co je trápí. Nemocný člověk je citlivý a vnímá, když se s ním jedná bez skutečného zájmu, bez vnitřní účasti. To, co se zdá zdravému člověku malicherné, může být pro nemocného důležité.

Nemůžeme se ve své mysli vymlouvat na nedostatek času, protože

Příprava Jeruzalémů

Foto Jitka Kapitánová

dostal od Ježíška snowboard a v rámci skautského „Vždy připraven!“, spí se snowboardáckýma botama na nohou. Anebo že by to byla radost z dárku?

Markétka zatáhne maminku k oknu. „Vidíš támhle tu hvězdu?“ Nebe je jasné a Večernice září více než jindy. A opravdu se zdá, že na levé straně se tvoří opar ve tvaru jakéhosi ohonu komety.

„Tam někde se Ježíšek narodil,“ je si naprosto jistá šestiletá slečna. „Já bych byla tak ráda u toho. Třeba jako ta nejmenší ovečka!“ „Nebo jako voleček?“ Zkouší pokoru své princezny maminka. „Klidně, i když tím by mohl být Marek. Ale oslík bych byla úplně klidně.“ Malá už se na maminčin pokyn zavrtává do peřin. „Já vůbec nechápu, že tolik holek ve třídě nevěří v Pána Boha. A i když chodí super oblíbené, mají už teď v první třídě mobily a noťásky, moc šťastné mi nepřípadají.“

„Víš asi nemají tak úžasného odpovědného tátu“ (ten se v kuchyni rozezpívává a přidušené: „ale fuj“ ho usvědčilo, že právě pozřel syrové vajíčko; brumendo sílí a dostává se do nevídaných výšek).

„Nemají brášku, který umí pozlobit, ale u něhož máš jistotu, že tě má rád a vždycky by se tě zastal, kdyby bylo potřeba.“

Teď už převezme slovo dcera: „A nemají mámu, co přijde unavená z práce a přesto má čas si se mnou

povykládat, poradit mi a pomoci, když si s něčím nevím rady.“

„Dík,“ usměje se maminka, „ale nejdůležitější je, jak často jsme všichni spolu, že se spolu modlíme, chodíme do kostela, jezdíme na kole, zahraju si i ten fotbalík – musíš uznat, že jako brankář jsem nepřekonatelná,“ směje se maminka.

„A tohle mnohé tvé kamarádky nemají. Žádné nejmódnější trendy a chytré telefony tohle nemohou nahradit. To by si mohl myslet jen hodně hloupý telefon.“

Maminka koukne na Markétku a zjistí, že si již delší dobu vyprávěla s osobou spící spánkem spravedlivých. Ale to vůbec nevadí. Vždyť i pro ni bylo důležité si uvědomit, jak velkým darem je jejich rodina, že má každý den za co děkovat.

Z kuchyně vychází tatínek v čepici a krk omotan šálou. „Myslíš, že to zvládnu?“ „Určitě!“ A já už se moc těším na televizní přenos. Letos to bude dvojnásobná radost. Táta dostane pusku na cestu, mamka mu ještě trochu poopraví chuchvalec, jenž si vyrobil ze šály. Pak poodstoupí a zhodnotí celkový dojem. Ještě že se v kostele sundávají čepice!

A ještě že má právě tohohle kluka za manžela, nevyměnila by ho za celý svět!

Marie Sojka Veselá

ho na jiném místě ztratíme mnohem víc a věnujeme ho na to, co není důležité. Čas věnovaný nemocnému není nikdy ztracený, ale je dokonale naplněný a využitý. My si často až pozdě uvědomujeme, co jsme udělali špatně a jaké možnosti jsme nevyužili. Někdy jsme mohli udělat nemocnému radost, usnadnit nějakou situaci, ale neudělali jsme to, protože nám chyběl opravdový zájem využít nabízenou možnost. UVědomíme si to většinou až je pozdě a už není možnost napravit to, co jsme neudělali, když jsme měli možnost.

Často stačí, když přijdeme k nemocnému a jsme naplněni zájmem o to, co prožívá, jak se s tím vyrovnává, co mu může jeho situaci usnadnit. Není nutná dlouhá návštěva nemocného, ale skutečný vztah k němu. Tyto skutečnosti pomáhají zlepšit jeho zdravotní stav, protože přinášejí do duše určité jistoty, po kterých nemocný touží. I prostá přítomnost druhého člověka a jeho zájem o současný stav pomáhají nemocnému v zápase o uzdravení.

Když máme zájem pomáhat těm, kteří potřebují pomoc, vidíme jich kolem sebe velké množství. Musíme je však chtít vidět a musíme mít snahu jim účinně pomáhat. S Boží pomocí se nám to jistě bude dařit a prospějeme touto činností sobě i potřebným lidem.

o. J. Šik

Všimli jste si?

Pro ty z vás, kteří chodí ve všední dny ráno na mši svatou a přichází o něco dřív, docela běžný obrázek. Malá skupinka v prvních lavicích, která se společně „něco“ modlí. Co je asi motivuje o tom pár slov.

„Modlil jsem se za tebe, aby tvá víra neselhala!“ (Luk. 22,32)

Modlil jsem se za tebe: Ježíš se modlil a nepřestává se přimlouvat jako náš „paraklét“, náš advokát u Otce (1J 2,1) za každého z nás. Jsme jakoby obaleni modlitbou Syna Božího, který se stal člověkem. Tato lidská modlitba věčného Syna je veškerou naší jistotou. „Modlil jsem se za tebe.“ Nikdy nás tato Ježíšova modlitba neopustí. Nese nás, drží nás na nohou, pozvedá nás, dodává nám důvěru. A je nejvyšší pozoruhodné a zůstane tajemstvím, že nás všechny zve do tohoto společenství modlitby, kdy prosí za celý svět. Ano, dovoluje nám, abychom se s Ním modlili.

Jak nevyužít této nabídky, zvlášť když si připomeneme Ježíšova slova, že je třeba stále se modlit a neochabovat (Luk 18,1).

Jak nevyužít této nabídky ve chvílích, kdy se začnu sám modlit a vzápětí zjistím, že modlitba je boj. Proti komu? Proti nám samým, proti prohnatosti pokušitele, který

dělá všechno možné, aby člověka od modlitby, od spojení s Bohem, odvrátil.

Být pod ochranným pláštěm, je modlitba s Ježíšem. A Ježíš se nemodlí sám, ale se svojí snoubenkou, s Církví. S tou vítěznou, ale i s bojující a trpící. Celých čtyřicet hodin denně. Církev přijala pozvání do tohoto modlitebního proudu a vytvořila tak denní modlitbu církve. Každé společenství, které se modlí třeba jen jednu část je pravým výrazem a znamením modlící se církve.

A tak veliký dík i za „naše“ tomáškovské společenství, malý hlouček věrných, který každý všední den, krom sobot, už drahý čas, se noří do této modlitby církve. V ní, ve spojení s Kristem, přináší Otcí i za nás chvály, dík a smír. Vyprošují celému farnímu společenství požehnání. A protože je to společenství otevřené, každý je v něm kdykoliv vítán.

+ jáhen Ivan

Cyklus přednášek MSKA

Moravskoslezská křesťanská akademie uspořádala letos na podzim v prostorách farnosti sv. Tomáše sérii přednášek na různá aktuální témata:

- **(Zne)užití církevních restitucí ve volebních kampaních;**

- **Věřící v české společnosti očima sociologie;**

- **Papež jako celebrita: mediální obraz Benedikta XVI. a Františka;**

- **Křesťanství, judaismus, islám – vzájemné kontakty.**

Na první pohled se může zdát, že se tato témata církevní praxe až tak moc nedotýkají. Zkusme se však na současnost podívat nejen z pohledu historie.

Před padesáti lety skončilo třetí jednací období Druhého vatikánského koncilu, jehož výsledkem bylo přijetí dvou konstitucí o církvi: **Lumen gentium (LG)** a **Gaudium et spes** (pastorální o církvi v dnešním světě). Konstituce znamená ústava; jedná se tedy o ústavní dokument společenství Božího lidu. Jednou z otázek, kterou se v LG koncil zabývá je, jak církev definuje sebe samu. Věnuje tomu celou 2. kapitolu s názvem „Boží lid“. Hned první věta 2. kap. nám s odkazem na Sk 10,35 zdůrazňuje, že v každém národě je Bohu milý ten, kdo jedná správně. Poslední článek této kapitoly je věnován misijnímu rázu církve a odkazuje nás na Kristův misijní příkaz z Janova evangelia: „... učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal“. V deuterokanonické knize Moudrosti čteme, že „Moudrost ... se ochotně dává spatřit těm, kdo ji milují, a najít těm, kdo ji hledají ... Sama obchází a hledá, kdo jsou jí hodni.“ (Mdr 6,12.16)

a s upřímnými díky na rtech jsem uvolnila místo dalším zájemcům.

Při naší zběsilé výpravě na první adventní nedělní mši svatou jsem sice věnec zapoměla doma, ale požehnání jistě přeletělo i přes půlku Brna. Velký dík patří všem, kdo se podíleli na organizaci této bohubíbe akce a potenciální návštěvníci našeho domova jistě vědí, co mají hned po příchodu pochválit ☺.

Veronika Veverka Papoušková

Zdobení perníčků a mikulášská besídka

„A Rory, kdy bude zase zdobení perníčků?“ ptá se mě malá světluška a já si s hrůzou uvědomím, že už se opět blíží Mikuláš!! No a jak je v našem oddíle již tradicí (abychom se na příchod svatého Mikuláše jak se patří připravili) schází se naše farnost a my Severky, každoročně na faře jedno nedělní odpoledne před mikulášskou besídkou a společným úsilím zkrášlujeme předem napečené perníčky ☺.

Letos tento společně strávený čas vyšel na 30. 11. Čím jsem starší, tím víc mi připadá, že na tuto akci chodí málem samá batolata a předškoláci, ale to je opravdu asi jen těmi rychle přibývajícími léty ☺. Samozřejmě byla

účast Severek hojná, zvlášť našich nejmenších světlušek, no a z farnosti se ukázaly dokonce i nové tváře ☺.

Budeme se těšit zase za rok! Čím více pomocníků, tím jde práce lépe od ruky! Velké díky za již několikaletou spolupráci Aničce Voříškové, bez které bychom tuto akci jen těžko zvládli v takové pohodě ☺.

Prosincové nedělní odpoledne 7. 12. jsme se my Severky, rodiny s dětmi a různí kamarádi sešli na Mikulášské besídce na Petrinu. Bylo moc hezké zase po čase vidět známé tváře rodičů a příbuzných. Proběhlo pět scének, děti se smály až plakaly a scénáře byly skvěle napsané ☺! Na konci k nám tedy přišel Mikuláš, bohužel i s dvěma čerty, ale nikoho si nevzali ☺. Mikuláš rozdál z vánočního boxu každému pytlík perníčků, pomodlili jsme se a zazpívali písničku „Svatý Mikuláš“.

Rory Kozlová

Povídka

Po chodbě tlapkají bosé nožky a je slyšet tlumený smích. Maminka pootevře dveře kuchyně. „Honem pojď, to musíš vidět.“ Jelikož evidentně hrozí hlasitý výbuch (smíchu) spěchá mamka do dětského pokoje. Taky se musí usmát. Osmiletý Marek

této doby Betlémské světlo přináší opačnou myšlenku, která zdůrazňuje, že není účelem a cílem, aby veřejnost věnovala pozornost skautům, ale že je to přesně naopak. Tedy, že skauti mají věnovat pozornost svému okolí, a to bez nároků na odměnu nebo zviditelňování.

Mít doma plamínek Betlémského světla a nenechat ho zhasnout po dlouhé cestě se stalo symbolem a znamená to stát se součástí nekonečného řetězu domovů propojených symbolem naděje a duchovního poselství vánočních svátků.

Stát se poslem pokoje, přinést toto světlo jako dar lidem ve svém okolí a zapojit je do velké rodiny lidí dobré vůle, to je nejen pro skauty velkým vánočním přáním a radostí.

Zaslal Jan Schidlo Svoboda

Výroba adventních věnců

Rok se s rokem sešel, a tak jsem pomalu začala spřádat plány na nákup nějakého pěkného adventního věnce. Po mši svaté na Krista Krále jsem však potkala před kostelem Víťu Mikeškovou, která mě svým nadšením přesvědčila, že si přeci mohu vyrobit svůj vlastní. Poprvé a naposledy před čtyřmi lety jako čerstvá novomanželka, letos jako novopečená maminka – proč ne? ☺

Za týden v sobotu jsem si tímto nápadem už tak jistá nebyla. Jak se blížila druhá hodina, začala jsem vymýšlet vhodné výmluvy, proč nemohu dorazit a u toho narůstal můj děs z představy, že mám vytvořit vlastníma rukama něco estetického. A hned se nabízela omluva v podobě manžela po operaci kolena. Laskaví prarodiče se však nabídli, že vyrazí s Klárkou na procházku, čímž můj plán na ústup zcela zmařili. A tak jsem doma zapátrala po tašce, ve které ležel slaměný korpus, tři (!) bodce na svíčky a pár ulepených mašliček a zamířila jsem směr fara. V přízemí mě přivítala vůně čerstvě nařezaných větviček a úsměv Aničky Voříškové, který mě opět naplnil optimismem, že to jistě zvládnou i já. Zatímco někteří odvážlivci stihli připravit věnců hned několik, mi se podařilo po značném úsilí přidělat na korpus právě tolik větévek, aby neprosvítala sláma a šup do prvního patra, kde už se mě ujaly Víťa se Sašou Řezníčkovou. Stůl se prohýbal pod spoustou stužek, ozdůbek, sušeného ovoce a korálků, které jsme dostali plně k dispozici. Vybrala jsem tedy pár již navázaných mašliček, přírodnin a látkových hvězdiček a po několikaminutovém boji s tavící pistolí jsem dobrou polovinu z toho opravdu připevnila na věnec. Rychle jsem si nechala výslednou podobu schválit pod záminkou „méně je více“

V téže době (říjnu 1964) se rovněž jednalo o Dekretu o apoštolátu laiků Apostolicam actuositatem, který se rovněž věnuje tématu evangelizace a v čl. 6 zakončuje vybídnutím laiků, aby každý podle svých možností rozvíjel a bránil křesťanské zásady a správně je aplikoval na současné problémy.

Přednášky pořádané MSKA jsou praktickým důsledkem a naplněním požadavků tohoto dokumentu, konkrétně čl. 7 AA, jehož ústředním bodem je zdůraznění, že výsostným úkolem laiků je budování časného řádu, je to jejich vlastní úloha. Za **časný řád** jsou považovány nejen hodnoty života a rodiny, ale i kultura, hospodářství, umění, instituce politického společenství ..., které jsou nejen **prostředky k dosažení posledního cíle člověka, ale mají i vlastní hodnotu do nich vloženou Bohem (Gn 1,31).**

I přes některé nedostatky, které se v organizaci přednášek vyskytly (zdravotní indispozice přednášejícího, změna tématu) je zářezující mizivý zájem, který se pohyboval mezi 0,5 až 1 % z počtu nedělních návštěvníků bohoslužeb v tomto kostele. Třetí přednáška dokonce odpadla pro naprostý nezájem. (Čtvrtá se uskuteční až po uzavěrce Tomáška.) I když vezmeme v potaz, že každý má jiné zájmy či priority, že do kostela sv. Tomáše chodí i věřící

z jiných farností, je škoda, že téměř nikdo nevyužil svého práva, které mu umožňuje Kán. 212 § 2 CIC, aby sdělil některému ze svých pastýřů, že ho třeba uvedená témata zajímají, ale že jsou prezentovány např. v nesprávnou dobu či na nesprávném místě. Navíc lze stěžít pochopit, že na třetí přednášku nikdo nepřišel, když se v minulém čísle Tomáška pan farář v úvodním slově pozastavuje nad tím „*kolik lidí má problémy s přijetím Svatého otce Františka ...*“ jež jsou **„zprostředkované a často i zdeformované médii.“** Pravda, otec Jan tam neuvádí, zda tito lidé jsou návštěvníky bohoslužeb u sv. Tomáše, ale ruku na srdce – dovedli bychom před kýmkoli, bez ohledu na víru či konfesi, obhájit činy a kroky našeho současného papeže?

Pavel Javora

Letošní podoba Jeruzaléma

Proč si u nás ve farnosti povídáme a vyrábíme adventní „Nový Jeruzalém“ si možná někteří přečetli v minulém čísle Tomáška. (Nový Jeruzalém z knihy Zjevení jako symbol toho, k čemu celá církev směřuje : „A pak už budeme s Pánem navždycky ...“. Symbol nádhery nebe a obrovské naděje Kristova

druhého příchodu. Naděje, která je zářící pochodní adventu.)

Snad jen pár slov vysvětlení k jeho letošní podobě. Tento rok jsme naši papírovou podobu Jeruzalému i celé naše setkání inspirovali veršem: *Hradby města spočívají na dvanácti základech, z nichž každý nese jméno jednoho ze dvanácti Beránkových apoštolů* (Zj 21,14). *Jste stavbou, jejímž základem jsou apoštolové a proroci a úhelným kamenem je sám Kristus Ježíš* (Ef 2,20).

A tak se apoštolové objevili nejen na hradbách našeho papírového Jeruzaléma, ale děti z farnosti nám je představily také živými sochami. Společně s dívkami, které v roli světic pomáhaly dětem s úkoly, jsme v kostele z našich těl symbolicky postavili živý chrám a v radostném zpěvu a chválách oslavovali našeho Boha.

Když potom děti zdobily své papírové Jeruzalémy malými drahokamy, mohly si názorně ztvárnit představu, že (podobně jako apoštolové) i my jsme v Božích očích drahokamy, který si Bůh přeje mít ve své stavbě církve.

Klára Kengi Koukalová

Adventní Jeruzalém

„Jsem původně celník.“ „Napsal jsem evangelium.“ „Pozval jsem

Pána Ježíše na hostinu.“ „Jsem bratr Šimona.“ „Stál jsem pod křížem.“ Takové a podobné věty jste mohli zaslechnout v sobotu 29. 11. 2014 v zákristii od lidiček oděných jako z Blízkého východu. Bylo jich 12 a všichni drželi v rukou sáčky nebo krabičky s něčím, co vypadalo jako drahokamy. Ano, byli to apoštolové, rozmlouvali s přítomnými dětmi a čekali, až děti na základě nápovědy uhodnou jejich jméno. A když děti uhodly, dostaly drahokam na výzdobu „nebeského“ adventního Jeruzaléma. Děti, které si nebyly jisté, si ještě mohly přecházet na nástěnce nápovědu a podívat se na obrázek apoštola. Těm nejmenším trochu asistovali rodiče. A když děti šťastně posbíraly všech 12 základních kamenů, mohly se vydat stavět Jeruzalém – nazdobit papírové hradby s obrázky apoštolů a se spoustou oken a dveří. Každý den v adventu se jedno okno či dveře otevrou a svíčka, která stojí uvnitř, tak vydává víc a víc světla a je symbolem blížících se Vánoc – narození Spasitele. Děti papírový Jeruzalém zlatily, polepovaly kamínky a všelijak jinak zdobily. Jde o již tradiční součást přípravy na advent a adventní výzdoby domácností. Letošní Jeruzalém měl představovat nebeský Jeruzalém, který sestupuje z nebe, jak jej v knize Zjevení popsal prorok Jan. Základními kameny byli apoštolové, proto jsou jejich obrázky

i na stěnách letošního adventního Jeruzaléma. Poté, co děti zdárně nazdobily svůj Jeruzalém, následovala modlitba v kostele a první adventní mše svatá, na níž byly svěceny i některé adventní věnce, které mezitím některé maminky vyrobily na faře. I když moji malí apoštolové přišli ten den domů hodně znaveni, byli šťastní, že už začal ten jejich vytoužený advent – a s ním i těšení se na blížící se Vánoce. A třeba i těšení se na ten nebeský Jeruzalém.

Zapsala Jitka Gaossed Kapitánová

Betlémské světlo 2014

25 let v ČR

Již 25 let je tu s námi každé Vánoce Betlémské světlo. Tato novodobá tradice se za čtvrt století stala výraznou součástí slavení vánočních svátků v mnoha rodinách a přináší mnoho radosti jak kurýrům, kteří světlo roznášejí, tak i příjemcům.

Letošní ročník je pro mnoho lidí opravdu jubilejní. Vždyť čtvrt století existence BS je v dnešní době světlým bodem v záplavě negativně laděných zpráv.

Původní myšlenka předávání Betlémského světla vznikla v Rakousku jako součást charitativní akce nadace „Světlo ve tmě“.

Rakouská nadace „Světlo ve tmě“, ani ORF zajisté netušily, jak skauti světlo z Betléma rozšíří a jaký to bude mít dopad na slavení Vánoc. Vždyť dosah a rozšíření Betlémského světla překročilo hranice Evropy a dostalo se například do Ruska, USA, Kanady a Jižní Ameriky.

Je nadějně vidět, jak skautská myšlenka spojuje lidi z různých států a národů. Je radostné pozorovat ukrajinskou delegaci diskutující se světloňosi z Ruska a všichni dohromady se zástupci USA. To dává povzbuzující výhled do budoucna.

Jednou z hlavních myšlenek bylo a stále je ukázat nejen členům skautských oddílů, že o Vánocích nejde ani tak o kupu dáreků a cukroví. Důležité je prožít Vánoce v klidu a pohodě s těmi, které máme rádi a kteří mají rádi nás. Jedná se o snahu ukázat, že i v dnešní době, zaměřené primárně na výkon a finance, lze pomocí dobrovolnictví, sebezáporu a úsměvu dosáhnout víc než penězi.

Další z nosných myšlenek tedy je, že mnoho radosti mohou udělat i bez peněz a stačí pouze chuť přispět k této atmosféře. A když k tomu přidají skautskou službu a roznesou Betlémské světlo ve svém okolí sousedům, zjistí, kolik zajímavých lidí s různými životními příběhy kolem sebe mají.

Žijeme v době cílené a masivní propagace a sebepropagace. Do